Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-2 У. 4260/10 (2008)
Дана 15.10.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Мирјана Цветковић председник већа, др Владан Станојев и Сузана Гудураш, чланови већа, са саветником суда Весном Слијепчевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... бр. ..., ради поништаја решења, Републичке Дирекције за имовину Републике Србије број 462-00112/2008-02 од 19.05.2008. године, у предмету евидентирања пријављене одузете имовине у Регистар, у нејавној седници већа одржаној дана 15.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је пријава број 462-00112/2008 од 15.05.2008. године, А.А. у ..., овде тужиоца, за евидентирање пријављене одузете имовине у Регистар имовине као јавне и електронске базе података и издавање потврде о извршеном евидетирању имовине.

Тужилац је дана 19.06.2008. године изјавио тужбу Врховном суду Србије која је заведена под бројем У 4585/08. У тужби наводи да је у периоду од 2004. године до марта 2007. године, председник Друштва овлашћено лице за заступање Друштва био А.А. који није поднео пријаву у законском року, а да је Друштво тек касније открило да председник за свог мандата није поднео пријаву. Сматра да је пропуст за подношење пријаве до 30.06.2006. године лична одговорност тадашњег председника те у том смислу сматра да суд треба да узме у обзир ову чињеницу јер је против неодговорних појединаца покренут кривични поступак са циљем да се утврди лична одговорност. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног

решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова 01.01.2010. године, на основу члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Сл. Гласник РС“ бр. 111/09) члана 29. став 1. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Сл. Гласник РС“ бр. 116/08 и 104/09).

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари Управни суд је нашао:

Тужба је неоснована.

У току поступка утврђено је да је А.А. из ... поднело пријаву одузете имовине која је под бројем 462-00112/2008 заведена у Дирекцији дана 15.05.2008. године. Уз пријаву одузете имовине која иначе није поднета на закону прописаном обрасцу ПОИ достављене су фотокопије власничког листа, решење 03 број 3201-3-65, Одељења за комуналне, стамбене и имовинске послове СО Савски Венац од 07.01.1966. године и решење II-2-2 број 1389/1-66 Одељења за имовинско правне послове, Секретаријата за финансије Скупштине града Београда од 25.02.1966. године. Разматрајући предметну пријаву утврђено је да постоје сметње за евидентирање одузете имовине и издавање потврде о извршеној евиденцији јер пријава није поднета у периоду од 08.06.2005. године као дан ступања на снагу Закона о пријављивању и евидентирању одузете имовине („Службени гласник РС“ број 45/05) па до 30.06.2006. године на шта указује одредба члана 6. наведеног закона. Истеком последњег дана рока тј., истеком 30.06.2006. године наступио је губитак права подношења пријаве, односно допуне пријаве, за евидентирање одузете имовине и издавање потврде.

Чланом 6. Закона о пријављивању и евидентирању одузете имовине прописано је да се пријава из члана 3. овог закона може поднети најкасније до 30 јуна 2006. године. Чланом 9. став 2. истог закона прописано је да се захтев за остваривање права по посебном закону из става 1. овог члана може поднети само ако је пријава одузете имовине поднета у року из члана 6. овог закона.

По оцени овог суда правилно је оспореним решењем одбијена пријава број 462-00112/2008 од 15.05.2008. године овде тужиоца, јер је утврђено да постоје сметње за евидентирање одузете имовине и издавање потврде о извршеној евиденцији, јер пријава није поднета у периоду од 08.06.2005. године када је ступио на снагу Закон о пријављивању и евидентирању одузете имовине па до 30.06.2006. године, са којим датумом је наступио губитак права подношења пријаве. Утврђивање преклузивног рока примерено је циљу због којег је донет Закон, а то је да се у одређеном року коначно

идентификује и утврди вредност одузете имовине, а што наводи и Уставни суд Републике Србије у образложењу своје одлуке I У број 256/2005 од 23.02.2006. године („Службени гласник РС“ број 27/06).

Суд је такође ценио и друге наводе тужбе, али налази да исти не доводе у сумњу правилност оспореног решења. Чињеница коју тужилац наводи да тадашњи председник Друштва А.А. из непознатих разлога није поднео пријаву одузете имовине у законом предвиђеном року, те да је против њега као тадашњег заступника Друштва и одређеног броја лица поднета кривична пријава због несавесног и неодговорног понашања, такође не може представљати основ за укидање оспореног решења које је донето у складу са законом.

Сходно наведеним разлозима, налазећи да није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, сагласно одредби члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, број 46/96), који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 111/09) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.10.2010. године, III-2 У. 4260/10 (2008)

Записничар — Председник већа-судија

Весна Слијепчевић, с.р. — Мирјана Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

И.А.